

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A.(...) Spółki z o.o. w P.

przeciwko E.(...). z siedzibą w I. w USA i E.(...) Limited z siedzibą w B. w W.

o zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji, po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 17 października 2008 r., skargi kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 września 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

Uzasadnienie

Powódka A.(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniosła o zakazanie pozwanym E.(...) z siedzibą w I. w Stanach Zjednoczonych i E.(...) Limited z siedzibą w B. w W. rozpowszechniania informacji, że są one wyłącznie uprawnione do produkcji i wprowadzania na terenie Polski leków zawierających O.(...) oraz że produkcja i wprowadzanie do obrotu leku Z.(...) narusza patent numer (...). Domagała się też nakazania pozwanym opublikowania w czasopiśmie „P.(...)” oświadczenia przeproszającego powódkę za rozpowszechnianie wymienionych wyżej informacji oraz zasądzenia od pozwanych solidarnie na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża kwoty 50.000 zł.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 18 stycznia 2007 r. oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Na skutek apelacji powódki Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 13 września 2007 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że uwzględnił powództwo w zakresie: żądania nakazania pozwanym opublikowania w czasopiśmie „P.(...)” oświadczenia wyrażającego ubolewanie wobec powódki, (określając jego treść i formę) oraz żądania zasądzenia na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża kwoty 20.000 zł, oddalił powództwo i apelację w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu.

W skardze kasacyjnej skierowanej przeciwko rozstrzygnięciu uwzględniającemu powództwo i orzekającemu o kosztach procesu, opartej na obu podstawach określonych w art. 398³ § 1 k.p.c., pozwane wniosły o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie apelacji, bądź też o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, podnosząc zarzuty: naruszenia art. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.) w związku z art. 479¹² § 2 k.p.c., art. 24 § 1 k.c. w związku z art. 479¹² § 2 k.p.c., art. 24 § 1 k.c. i art. 18 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, art. 233 § 1 w związku z art. 391 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 479¹² § 2 k.p.c.

W toku postępowania kasacyjnego powódka w piśmie procesowym z dnia 31 lipca 2008 r. oświadczyła, że cofa pozew, zrzeka się zgłoszonych w nim roszczeń i wnosi o umorzenie postępowania oraz nieobciążanie jej kosztami postępowania, powołując się na fakt zawarcia przez strony ugody pozasądowej. W związku z takim stanowiskiem powódki, pozwane pismem z dnia 31 lipca 2008 r. wniosły o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji i umorzenie postępowania w sprawie na podstawie art. 398¹⁹ k.p.c. Na rozprawie kasacyjnej pełnomocnik skarżących cofnął jednak skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Złożone przez powódkę w postępowaniu kasacyjnym oświadczenie o cofnięciu pozwu i zrzeczeniu się dochodzonych nim roszczeń nie mogło zostać uznane za skuteczne, a w konsekwencji prowadzić do umorzenia postępowania w sprawie.

W wyniku nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) kasacja została zastąpiona nadzwyczajnym środkiem odwoławczym określonym mianem skargi kasacyjnej. Dotychczasowy rozdział 1¹ działu V („Środki odwoławcze”) został uchylony,

a skargę kasacyjną uregulowano w nowym, osobnym dziale Va. Skarga kasacyjna przysługuje od orzeczeń prawomocnych. Nie wywołuje ona skutku suspensywnego w postaci wstrzymania uprawomocnienia się zaskarżonego nią orzeczenia. Wprowadzenie przez ustawodawcę takiej konstrukcji skargi kasacyjnej wyklucza możliwość skutecznego cofnięcia pozwu w postępowaniu kasacyjnym. Stanowisko takie Sąd Najwyższy wyraził w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 listopada 2007 r., I CSK 203/07 (nie publ.). Znajduje ono pośrednio odzwierciedlenie także w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2007 r., (nie publ.), w którym stwierdzono dopuszczalność cofnięcia pozwu w postępowaniu kasacyjnym na gruncie przepisów obowiązujących przed wzmiankowaną nowelizacją Kodeksu postępowania cywilnego. Umorzenie postępowania w rozpoznawanej sprawie -wbrew oczekiwaniu powódki - nie było zatem możliwe.

Za skuteczne natomiast uznać należy cofnięcie skargi kasacyjnej przez pełnomocnika skarżących. Zgodnie z dominującym obecnie stanowiskiem Sądu Najwyższego, które skład orzekający podziela, cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową nie podlegającą kontroli sądu i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego (por. m.in. postanowienia: z dnia 13 sierpnia 1997 r., I CKN 257/97, nie publ.; z dnia 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; z dnia 4 lipca 2002 r., I CKN 851/00, nie publ.).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398²¹ orzekł, jak w sentencji.